

SYLVIA BRINTON
PERERA

FRAGMENT

ZSTĄPIENIE DO BOGINI

SYLVIA BRINTON PERERA

ZSTĄPIENIE DO BOGINI

ŚCIEŻKA KOBIECEJ INICJACJI

PRZEKŁAD MONIKA SREBRO

Spis treści

Wstęp	8
Rozdział 1. Zstąpienie i powrót	12
Rozdział 2. Powyżej i Poniżej: właściwości kobiecego pierwiastka	24
Rozdział 3. Cierpienie i wyodrębnienie	56
Rozdział 4. Dwubiegunowa Bogini: dwie siostry	70
Rozdział 5. Zstąpienie, ofiara, transformacja	82
Rozdział 6. Odślonięcie i przejście przez wrota	98
Rozdział 7. Świadcowanie i poszukiwanie mądrości	106
Rozdział 8. Świadomość empatyczno-kreatywna	114
Rozdział 9. Powrót i jego cena: ukochany – kozioł ofiarny	132
Rozdział 10. Równoważenie: akceptacja procesu	144
Słownik pojęć jungowskich	159
Bibliografia	163
Indeks	168

WSTĘP

Powrót do bogini¹ po odnowienie w kobiecym praźródle i duchu jest dla współczesnej kobiety niezwykle istotnym aspektem poszukiwania pełni. My – kobiety, które odniosły sukces w świecie – jesteśmy zwykle „córkami ojca”, dobrze przystosowanymi do społeczeństwa zorientowanego na męskość. Wyrzekając się własnych, w pełni kobiecych instynktów i form energii, postąpiłyśmy podobnie jak kultura, która większość z nich okaleczyła lub umniejszyła. Musimy powrócić do tego, co patriarchy często postrzega jedynie jako groźne niebezpieczeństwo i nazywa straszliwą matką, smokiem lub wiedźmą². Musimy to ocalić.

Aby osiągnąć postępową i heroiczną postawę dyscyplinowania instynktów i nieustannego zmagania, patriarchalne ego mężczyzn i kobiet odeszło od bezgranicznej, przesyconej trwogą czci dla bogini. Próbowano ją też zgładzić albo przynajmniej rozczłonkować, pozbawiając ją tym samym siły. To do niej jednak, a zwłaszcza do jej kulturowo stłumionych aspektów – owych chthonicznych i chaotycznych, nieuniknionych głębin – powrócić musi nowe ja podążające drogą indywidualizacji, w którym równoważą się siły yin i yang. W powrocie do macierzy nowe ja ma szansę odnaleźć ucieleśnioną, elastyczną moc, pozwalającą być jednocześnie aktywnym i wrażliwym, bronić swojego stanowiska, ale wciąż pozostawać w empatycznej relacji z innymi.

---

1 Autorka przyjmuje pisownię słowa „Bogini” jedynie dla wymiaru Wielkiej Bogini, pierwotnego kobiecego bóstwa. W pozostałych miejscach stosuje pisownię „bogini”. W polskim przekładzie zachowano oryginalną pisownię, poza miejscem, w którym słowo „Bogini” występuje bezpośrednio w odniesieniu do archetypu Jaźni (przyj. tłum.).

2 Neumann E., *On the Moon and Matriarchal Consciousness* [w:] *Fathers and Mothers: Five Papers on the Archetypal Background of Family Psychology*, Zurich: Spring Publications 1973, s. 59.

Powrót ten często postrzegany jest jako część kobiecego wzorca rozwojowego. Erich Neumann określa go mianem ponownego połączenia z Jaźnią (archetypem pełni psychicznej i regulującym centrum osobowości) po gwałtownym oderwaniu od matki dokonany przez patriarchalnego uroborosa³ i patriarchalnego małżonka⁴. Jednak Adrienne Rich mówi w imieniu wielu z nas, pisząc: „Kobieta, którą musiałam nazywać moją matką, została uciszona, zanim się urodziłam”⁵. Przede wszystkim stanowczo zbyt wiele współczesnych kobiet nie doświadczyło niestety odżywczej, matczynej opieki. Zamiast tego dorastały „odcięte od ziemi u kostek stóp” (jak to ujęła jedna z kobiet), w domu „abstrakcyjnej, zbiorowej władzy”, pełnym nakazów i zakazów superego. Możliwe też, że utożsamiły się z ojcem i patriarchalną kulturą, wyobcowując się w ten sposób z własnej kobiecej esencji i odcinając od osobistej matki, często postrzeganej jako słaba lub nieistotna⁶. Dla takich kobiet spotkanie z boginią w jej pierwotnej rzeczywistości staje się szczególnie konieczne.

Dla większości współczesnych kobiet zachodniego świata to wewnętrzne połączenie stanowi niezbędną inicjację; bez niej nie jesteśmy całością. Proces ten wymaga zarówno poświęcenia naszej tożsamości jako duchowych córek patriarchy, jak i zstąpienia w głąb ducha bogini, ponieważ tak wiele mocy i pasji kobiecości przebywa w uśpieniu w świecie podziemi – na wygnaniu od pięciu tysięcy lat.

---

3 Patriarchalny uroboros według E. Neumanna to męski aspekt duchowy właściwy kobiecie, element świadomości matriarchalnej umiejscowionej poniżej poziomu animusa – ukształtowanego przez patriarchalną kulturę nieświadomego, męskiego aspektu psychiki kobiety. Jest ściśle związany z duchową siłą natury (przyp. tłum.).

4 Neumann E., *Psychological Stages of Feminine Development*, „Spring 1959”, Analytical Psychology Club of New York, s. 96.

5 Rich A., *Reforming the Crystal [w:] Poems: Selected and New, 1950–1974*, New York: W.W. Norton & Co. 1974, s. 228.

Przekłady cytatów, przy których nie podano polskiego źródła, pochodzą od tłumaczki (przyp. tłum.).

6 Heilbrun C.G., *Reinventing Womanhood*, New York: W.W. Norton & Co. 1979, s. 37–50.

Sylvia Brinton Perera jest analityczką jungowską, która żyje, pracuje i prowadzi swą analityczną praktykę w Nowym Jorku i Vermont. Jest członkinią zespołu szkoleniowego Instytutu Junga w Nowym Jorku, wyklada i prowadzi seminaria i warsztaty w różnych krajach. Jej prace uznawane są za feministyczną perspektywę w psychologii analitycznej.

Jest autorką książek:

Zstąpienie do Bogini. Ścieżka kobiecej inicjacji

The Scapegoat Complex: Towards a Mythology of Shadow and Guilt

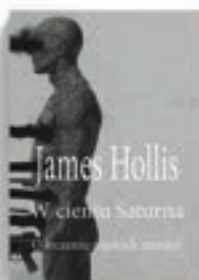
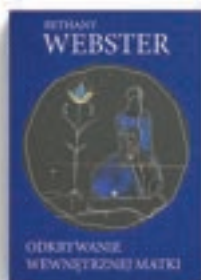
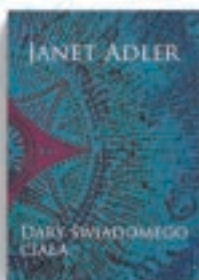
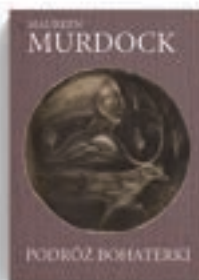
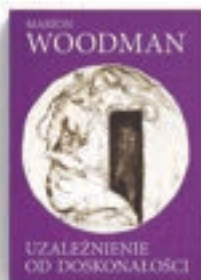
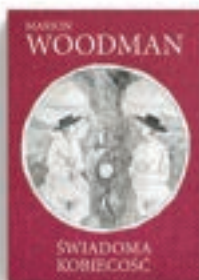
Celtic Queen Maeve and Addiction: An Archetypal Perspective

The Irish Bull God: Image of Multifform and Integral Masculinity

I współautorką, wraz z Edwardem Christopherem Whitmontem:

Dreams, A Portal to the Source

Do kupienia na www.sklepraven.edu.pl